

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3C/83/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3611203437
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3611203437.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom JUDr. Eduardom Szabom v právnej veci navrhovateľky N. L. U., nar. X.XX.XXXX, bytom A., C. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Milošom Chrenkom, advokátom v Trnave, Hlavná 23 proti odporcovi O. M. U., nar. X.XX.XXXX, bytom A., C. XXXX/X, t.č. bytom A. X - Y., C. XXXX/X, T. republika, zastúpeného JUDr. Ondrejom Matejkom, advokátom v Bratislave, Špitálska 25, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom W. zastúpeným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, takto

rozhodol:

Súd zaväzuje otca prispievať na výživu maloletého Z. sumou 110,- € mesačne, maloletej W. sumou 110,- € mesačne a maloletej I. sumou 80,- € mesačne, ktoré sumy je otec povinný platiť vždy do 15-teho dňa daného mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode.

Zročné výživné za čas od právoplatnosti rozsudku o rozvode, teda od 03.01.2013 do vyhlásenia rozsudku, teda do 06.02.2014 na maloletého Z. vo výške 1 430,- € súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 10,- € spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok.

Zročné výživné za čas od právoplatnosti rozsudku o rozvode, teda od 03.01.2013 do vyhlásenia rozsudku, teda do 06.02.2014 na maloletú W. vo výške 1 430,- € súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 10,- € spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok.

Zročné výživné za čas od právoplatnosti rozsudku o rozvode, teda od 03.01.2013 do vyhlásenia rozsudku, teda do 06.02.2014 na maloletú I. vo výške 1 040,- € súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 10,- € spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáha rozvodu manželstva s odporcom, zverenia maloletých detí do svojej osobnej starostlivosti a určenia výživného sumou spolu 300 € mesačne. Návrh odôvodnila tým, že s odporcom uzavrela manželstvo dňa 20.7.1998 pred Miestnym úradom v Partizánskom, u oboch účastníkov ide o prvé manželstvo. Z manželstva sa im dňa P. narodil syn Z. a dcéra W. a dňa X.X.XXXX dcéra I.. Obaja účastníci sú slovenskí štátni občania a ich posledné spoločné bydlisko je v Prahe, v Českej republike. Zoznámili sa na strednej škole v roku 1994. Manželstvo uzavreli po štyroch rokoch známosti. Okrem menších nedorozumení bolo ich manželstvo harmonické až do roku 2011. K narušeniu manželských vzťahov došlo v marci roku 2011, keď odporca nadviazal dôvernú známosť s V. M., kolegyňou z práce, ktorá sa im v prípade, že to bolo potrebné, občas starala o ich maloleté deti. Od uvedenej doby sa odporca často zdržiava mimo spoločnej domácnosti, voči nej sa správa odmietavo, niekedy až arogantne a hrubo. Chodí domov neskoro v noci, často až nadránom.

So zreteľom na ich maloleté deti mala záujem udržať manželstvo za predpokladu, že odporca ukončí svoju známosť s V. M.. Keďže odporca naďalej udržiava dôvernú známosť s uvedenou ženou, jej city k nemu ochladli. Vzťahy medzi manželmi z uvedených dôvodov zapríčinených odporcom sú tak vážne rozvrátené, že ich manželstvo neplní a ani v budúcnosti už nemôže plniť svoj spoločenský účel. Po prerušení ich manželského spolužitia niet žiadnej nádeje na jeho obnovenie. Preto sa chce s odporcom rozviešť. Manželstvo účastníkov nevytvára vhodné prostredie ani pre výchovu maloletých detí, ktoré sú vystavované neustálym stresovým situáciám, vyvolávaným odporcom. Preto rozvod manželstva účastníkov nebude ani v rozpore so záujmami maloletých Z., W. a I., ktorých chce naďalej vychovávať v pokojnom a harmonickom prostredí.

Na pojednávaní k veci uviedla, že žiada zveriť deti do svojej osobnej starostlivosti a odporcu zaviazat' prispievať na ich výživu na mal. Z. sumou 130 € mesačne, na mal. W. sumou 130 € mesačne a na mal. I. sumou 100 € mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode. Styk odporcu s maloletými deťmi nežiadala upraviť.

Odporca k návrhu uviedol, že súhlasí s tvrdeniami navrhovateľky, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že nemožno od účastníkov konania očakávať ich obnovenie, a preto manželstvo navrhovateľky a odporcu nemôže plniť svoj účel tak, ako je definovaný v zákone o rodine. Dôvera medzi navrhovateľkou a odporcom je opakovanými nedorozumeniami medzi nimi, hádkami bez nachádzania riešenia, natrvalo rozvrátená. Odporca nemá záujem o ďalšie zotrvanie v manželskom zväzku s navrhovateľkou a nevidí žiadnu cestu na nápravu dôvery medzi manželmi. K otázke úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom účastníkov konania uviedol, že má skutočne veľký záujem starať sa o svoje deti, naďalej sa podieľať na ich výchove a každodennej starostlivosti o ne. Preto navrhuje, aby boli dané do striedavej osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporcu. Aj počas uplynulých 5 rokov v ich domácnosti prebiehala osobná starostlivosť o deti de facto formou striedavej starostlivosti rodičov. Dôvodom bola skutočnosť, že obaja rodičia pracovali na zmeny. Striedavo mali pracovný čas rozvrhnutý na krátky a dlhý týždeň tak, aby jeden z nich bol vždy osobne s deťmi. Pracovný čas rodičov bol cca od 9:00 do 21:00 vždy dva alebo tri dni v týždni. Iba jeden deň v týždni mali pracovné voľno obaja rodičia. Maloletí Z., W. a I. sú už dlhodobo zvyknutí na to, že svoj voľný čas po škole trávia striedavo buď s jedným alebo s druhým rodičom. Počas bežného dňa sa navrhovateľka a odporca starali o deti v rovnakej miere. Odporca sa rovnako ako navrhovateľka staral o ich spoločnú domácnosť, varil, upratoval, pral, pripravoval deťom jedlo, pomáhal deťom plniť ich školské povinnosti, vodil deti do školy, resp. k lekárovi, keď to bolo potrebné. Navrhovateľka a odporca rovnako robili nákupy pre domácnosť, nákupy školských potrieb pre deti, nákupy ošatenia pre deti a rovnako obaja rodičia trávili s deťmi ich voľný čas. Tento spôsob striedavej starostlivosti o domácnosť a deti bol v rodine navrhovateľky a odporcu zaužívaný, nakoľko každý týždeň navrhovateľka aj odporca pracovali v podstate 2-3 celé dni a 2-3 dni mal každý z nich pracovné voľno. Vzhľadom na doterajší život sú všetci členovia rodiny navrhovateľky a odporcu zvyknutí na také trávenie spoločného času, ktoré je skutočnou podstatou inštitútu striedavej osobnej starostlivosti rodičov a detí v zmysle § 24 zákona o rodine. Obaja rodičia sú spôsobilí sa o svoje deti osobne starať a vzhľadom na už zaužívanú striedavú starostlivosť rodičov počas manželstva a života v Prahe po dobu uplynulých 5 rokov má odporca za to, že striedavá starostlivosť bude v najlepšom záujme ich detí a ich potreby tak budú zaistené lepšie, ako keby boli deti zverené do osobnej starostlivosti len jedného z rodičov. Práve formou striedavej osobnej starostlivosti o maloletých sa najlepšie zachovávajú vzťahy detí k obojmu rodičom a bude najlepšie udržiavaný pravidelný, rovnocenný a rovnoprávny osobný styk s obidvomi rodičmi. Odporca požaduje, aby konajúci súd prihliadal na citové väzby ich maloletých detí, vývinové potreby, sociálne väzby ako aj právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov. Nevidí dôvod na zmenu miesta pobytu, keďže deti majú v Prahe školu, ktorú navštevujú, navrhovateľka tam má prácu, majú tam sociálne zázemie v podobe známych a priateľov ako aj určitého spoločenského vyžitia, na ktoré sú zvyknutí. Je vysoký predpoklad, že obaja účastníci konania budú naďalej pracovať na zmeny, v najlepšom záujme maloletých detí bude, aby sa v osobnej starostlivosti o ne striedali a v maximálnej miere sa vedeli o deti starať oni osobne. Nesúhlasí s tým, aby ich spoločné deti boli v dôsledku pracovnej zaneprázdnenosti navrhovateľky odkázané na mimoškolské zariadenia alebo opatrovateľky, keď on osobne bude mať mimo svojho pracovného času dostatok času a záujmu tráviť s deťmi čas tak ako doteraz. Deti v poslednom čase strácali záujem o trávenie času v prírode a preferovali hru na počítači a sledovanie televízie, čo navrhovateľka nemala záujem riešiť, a ďalej udržiavať vzťah ich detí k prírode trávením času vonku. Odporca nezáujem detí pripisoval začínajúcej puberte detí a snažil sa deti presvedčať na aktivity trávené vonku a vhodným spôsobom ich motivovať. Odporca sa obáva, že pokiaľ by boli deti zverené do osobnej starostlivosti navrhovateľky, nezáujem

detí o iné aktivity ako je hranie hier na PC a sledovanie televízie by sa u detí v dôsledku okolností (nedostatku času matky vynahradiť čas strávený s otcom) ešte viac prehlboval. Už v čase podania návrhu na rozvod manželstva mala navrhovateľka snahu o prisvojenie si detí a zmenu ich miesta pobytu, keď navrhovateľka bez dohody s odporcom chcela deti ponechať u svojich rodičov v Partizánskom, a tam ich chcela prihlásiť na povinnú školskú dochádzku. V danom čase sa deti opakovane odporcovi sťažovali, že nechcú opustiť Prahu, kde majú svojich spolužiakov, kamarátov, zázemie, kde doteraz žili. Odporca sa domnieva, že navrhovateľka by sa v dôsledku okolností zapríčinených aj nedostatkom času na deti a pracovnou zaneprázdnenosťou opakovane a možno stále častejšie utiekala k svojim rodičom v záujme zabezpečenia si pomoci pri zaistení osobnej ako aj materiálnej starostlivosti o deti. Odporca si pri spomínanom konaní navrhovateľky po prvýkrát plne uvedomoval, aké stresové situácie, spôsobené zmenou prostredia a samotnou predstavou zotrvania v Partizánskom u starých rodičov, jeho deti prežívali. Bolo veľmi ťažké presvedčiť navrhovateľku, aby deti nebrala z prostredia, v ktorom vyrastali a kde majú určité sociálne väzby. Odporca v záujme predchádzania takýchto "skratovým" konaniam a manipulácii s ich deťmi má za to, že je v záujme detí, aby boli zverené do striedavej starostlivosti svojich rodičov. Vyjadruje pochybnosti nad vhodnosťou zabezpečenia osobnej starostlivosti o deti prostredníctvom rodičov navrhovateľky z dôvodov, že medzi deťmi a starými rodičmi nie je veľmi blízky vzťah. Počas obdobia 5 rokov života v Prahe nemali rodičia navrhovateľky veľký záujem o svoje vnúčatá, v Prahe ich navštívili maximálne raz až dvakrát za celé obdobie 5 rokov. V prvom rade rodič má mať právo sa o svoje deti starať, vychovávať ich a zabezpečovať ich potreby. Zverenie detí do osobnej starostlivosti iba jedného z rodičov by nezabezpečovalo potreby detí lepšie, ako by tomu bolo striedaním sa rodičov. Práve v dôsledku rozdielnosti pracovných zmien navrhovateľky a odporcu by bolo v najlepšom záujme detí, pokiaľ by vždy bol jeden z rodičov k dispozícii a neboli by odkázané na pomoc cudzích osôb.

V priebehu konania odporca zmenil návrh na zverenie detí do striedavej starostlivosti rodičov tak, že sa domáha zverenia detí do svojej osobnej starostlivosti, úpravy styku navrhovateľky s maloletými deťmi a určenia vyživovacej povinnosti na mal.XXXa W. v sume 110 € a mal.XXX v sume 100 € mesačne. Zmenený návrh odôvodnil tým, že po opustení spoločnej domácnosti sa navrhovateľka začala správať, akoby ich spoločné maloleté deti patrili výlučne jej. Neakceptovala, že aj odporcovi patrí rovnaké právo na osobnú starostlivosť o ich detí, nehovoriac o práve maloletých detí na kontakt s otcom a jeho osobnú starostlivosť. Navrhovateľka neumožňovala odporcovi žiaden kontakt s deťmi, nepustila ich ani k telefónu s ním. Neumožnila mu stretnutie s deťmi ani potom, čo osobne pricestoval do Partizánskeho, kam sa navrhovateľka odsťahovala s deťmi po opustení spoločnej domácnosti. Odporca bol nútený domáhať sa svojich práv rodiča cestou súdu. Obvodný súd pre Prahu 4 v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Nc 622/2011-31 vydal dňa 7.12.2011 uznesenie, ktorým predbežne upravil styk otca s maloletými deťmi v každý páry víkend v roku. Navrhovateľka až na základe právoplatného a vykonateľného predbežného opatrenia pripustila odporcu k deťom. V danom čase už navštevovali základnú školu v Partizánskom, preto odporca nechcel traumatizovať deti a odviesť ich so sebou do Prahy, ako to urobila navrhovateľka. S ťažkým srdcom sa rozhodol akceptovať skutočnosť, že deti žijú s navrhovateľkou v Partizánskom a on má právo sa s nimi sťahovať každých 14 dní. Prispieval na potreby a stravu ich maloletých detí dobrovoľne bez určenia vyživovacej povinnosti súdom pravidelne, a to každý mesiac najprv sumou 3000 Kč a následne v sume 4000 Kč, pričom pokiaľ odporca trávil víkend s deťmi, samozrejme že hradil všetky výdavky s tým spojené a často krát deťom počas víkendu nakúpil školské potreby alebo oblečenie, ktoré v danom čase potrebovali. V čase od 15.7. do 13.8.2012 deti trávili prázdniny u odporcu v Prahe. Rovnako odporca preplácal navrhovateľke polovicu nákladov na školské potreby detí vynaložené jednorázovo. Veľké problémy nastali počas uplynulých tohtoročných letných prázdnin. Napriek tomu, že podľa dohody navrhovateľky a odporcu mali deti tráviť prázdniny v Prahe od 15.7.2012 až do konca augusta, navrhovateľka žiadala odporcu, aby deti 13.8.2012 priviezol do Partizánskeho s tým, že ona uhradí náklady na cestu. Navrhovateľka chcela, aby deti v Partizánskom strávili ešte týždeň predtým, ako pôjdu s odporcom na dovolenku. Odporca vyhovel navrhovateľke a deti priviezol do Partizánskeho, kde sa však stretol s osočovaním navrhovateľky a navrhovateľka odmietala uhradiť akékoľvek náklady, napriek svojim predošlým sľubom. Týždeň nato 19.8.2012, keď si odporca prišiel do Partizánskeho vyzdvihnúť deti, aby ich zobral na vopred zaplatenú dovolenku, s ktorou prvotne súhlasila aj navrhovateľka, navrhovateľka deti zavrela v rodinnom dome jej rodičov a napriek prítomnosti polície deti nepustila k odporcovi. Situácia sa vyhrotila dňa 25.8.2012, kedy si odporca prišiel pre deti na víkend v zmysle platného predbežného opatrenia vydaného Obvodným súdom pre Prahu 4 zo dňa 7.12.2011, sp. zn. 14 Nc 622/2011-31. Keď si odporca prišiel pre deti na miesto, kde je navrhovateľka podľa predbežného opatrenia povinná odovzdať ich odporcovi, nikto ho nečakal. Odporca preto hľadal

deti v Partizánskom, zašiel aj na miestne kúpalisko, keďže od detí vedel, že sa tam zdržiavajú, keď je navrhovateľka v práci. Odporca našiel deti bez dozoru. Mal sa o ne starať otec navrhovateľky, ktorý však sedel pri pive. Otec navrhovateľky odmietol deti odovzdať odporcovi napriek tomu, že mal na styk s nimi nárok podľa spomínaného predbežného opatrenia. Odporcovi sa podarilo deti získať až za asistencie polície, ktorú bol nútený na kúpalisko zavolať aj z dôvodu, že otec navrhovateľky ho fyzicky napadol. Na mieste zasahovala polícia, ktorú zavolali okoloidúci po napadnutí odporcu svokrom. Až zásah polície donútil navrhovateľku a jej otca plniť predbežné opatrenie Obvodného súdu Praha 4 a odovzdať deti odporcovi. Následne po víkende strávenom s deťmi, ktoré ťažko znášali výstup navrhovateľky a jej otca, odporca plniac predbežné opatrenie deti riadne vrátil navrhovateľke. Posledné stretnutia s rodinou navrhovateľky za účelom odovzdania a vyzdvihnutia maloletých detí sa nezaobídu bez arogancie, slovného, ako aj fyzického napádania odporcu, čo maximálne tyranizuje deti. Odporca sa snaží nereagovať na opakované útoky na svoju adresu, aby tak minimalizoval hádky, ktoré veľmi zle vplývajú na deti. Na druhej strane navrhovateľka v maximálnej miere zaťahuje deti do všetkých nezhôd s odporcom, očierňuje odporcu pred ich deťmi, čo deti mátie a často kráť sa stáva, že deti sú vystrašené. V priebehu posledného mesiaca odporca vážne prehodnocoval, či osobná starostlivosť navrhovateľky o maloleté deti je skutočne v záujme maloletých detí. Deti sa odporcovi zdôverili, že sa svojho starého otca, otca navrhovateľky, boja. Nakoľko navrhovateľka chodí do práce, necháva deti u svojich rodičov, kde deti zostávajú často kráť proti svojej vôli. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca nie je schopný osobne zabrániť tomu, aby navrhovateľka nechávala deti v osobnej starostlivosti svojho otca, odporca má vážne a odôvodnené obavy o zdravý psychický vývoj svojich detí. Na druhej strane navrhovateľka bez akéhokoľvek odôvodnenia vážnym spôsobom bráni styku detí s rodičmi odporcu napriek tomu, že deti majú svojich starých rodičov z otcovej strany radi a chcú sa s nimi stýkať. Po posledných stretnutiach spojených s bezdôvodnými fyzickými útokmi navrhovateľky aj jej otca, po vyhrážkach navrhovateľky na adresu odporcu v zmysle, že bratia navrhovateľky si v prípade potreby "vybavia účty" s odporcom bitkou, po tom aké následky opakovaných nezhôd sleduje na svojich deťoch, si odporca uvedomil, že členovia rodiny navrhovateľky, kde deti vyrastajú väčšinu roka, je tvorená osobami so sklonom k riešeniu problémov a nezhôd bitkami a hádkou. Odporca zmenil svoje súhlasné stanovisko k zvereniu ich maloletých detí do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Navrhovateľka osobne nemá materiálne ale ani psychické predpoklady zvládnuť osobnú starostlivosť o ich spoločné deti sama. Pracuje 8,5 hod. denne, pričom pracuje aj počas poobedňajšej zmeny v sobotu, t.j. aj v čase, keď deti nie sú v škole. Tým vzniká potreba deti umiestňovať do školskej družiny. Počas víkendov deti trávajú čas buď s otcom (každý párný týždeň) alebo sú u rodičov navrhovateľky. Navrhovateľka nemá počas celého víkendu voľno a preto v sobotu nikdy netrávi čas s deťmi. Vzhľadom na skutočnosť, že deti majú strach zo svojho starého otca, na ktorého starostlivosť sú odkázané po skončení vyučovania počas týždňa alebo počas víkendu, považuje odporca za odporujúce záujmom svojich maloletých detí. Odporca pracuje v pracovné dni maximálne do 16:00 hod a počas víkendov nepracuje, preto vie svojim deťom poskytnúť svoju osobnú starostlivosť vo väčšom rozsahu ako navrhovateľka. Má flexibilný pracovný čas, preto sa vie počas pracovného času uvoľniť z práce v prípade potreby návštevy lekára s deťmi alebo zavezenia detí do miesta záujmových krúžkov (napr. na umeleckú školu). Pokiaľ ide o vedenie detí k športu, deti mali veľmi kladný vzťah k prírode a tráveniu času športovaním, turistikou a pod. Odkedy deti žijú s navrhovateľkou v Partizánskom, jedinou prírodou, ktorú navštevujú mimo školského ihriska je záhrada rodinného domu alebo chalupy rodičov navrhovateľky, prípadne kúpalisko. Navrhovateľka nemá voľné víkendy a pokiaľ počas víkendu nepracuje, snaží sa oddychovať a neberie deti do prírody mimo bydliska. Pokiaľ ide o školskú dochádzku a zmenu prostredia, v ktorom deti žijú a vyrastajú, maloleté deti do roku 2011 navštevovali základnú školu Pošepného náměstí 2022, Praha 4, kde majú svojich kamarátov. Preto zmena miesta trvalého pobytu z Partizánskeho do Prahy by pre deti nebola neprirodzenou a vôbec nie nepríjemnou skutočnosťou. Práve naopak, deti majú v Prahe pretrvávajúce väzby a často sa odporcovi sťažujú na nedostatok možností trávenia voľného času v Partizánskom na rozdiel od Prahy, kde žili s výnimkou posledného roku väčšinu, resp. celý svoj život.

Na pojednávaní k veci uviedol, že v prípade, ak by boli zverené deti do osobnej starostlivosti navrhovateľky, žiada upraviť styk s nimi.

Kolízny opatrovník k návrhu uviedol, že v prípade rozvodu odporúča maloleté deti zveriť do osobnej starostlivosti matky vzhľadom na väzby, ktoré sa v Partizánskom medzi deťmi a ich okolím vytvorili a tiež s prihliadnutím na vytvorenie väzieb medzi deťmi a ich starými rodičmi z oboch strán. Navrhujú čo

najširšiu úpravu styku otca s deťmi a výživné určiť primerane s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletých detí a na majetkové pomery a zárobkové možnosti oboch rodičov.

Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 27.11.2012 č.k. 3C/83/2011-104 tak, že manželstvo účastníkov rozviedol. Na čas po rozvode súd maloletého W.nar. XX.XX.XXXX, maloletú I., narXX.XX.XXXXXX.XX.XXXX a maloletú XXX zveril do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na výživu maloletéhoXXX,- sumou 110,- € mesačne, maloletej XXX,- sumou 110,- € mesačne a maloletejI. sumou 80,- € mesačne vždy do 15-teho dňa daného mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode. Súd upravil styk otca s maloletými deťmi Z., W. a I. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s deťmi každý nepárny víkend v roku od piatka od 18:00 hod. do nedele do 18:00 hod., každý párný kalendárny rok počas Veľkonočných prázdnin od piatka od 18:00 hod. do pondelka do 18:00 hod., každý párný kalendárny rok počas Vianoc od 24.12. od 09:00 hod. do 26.12. do 18:00 hod., každý nepárny kalendárny rok počas letných prázdnin v mesiaci júl od 01.07. od 09:00 hod. do 31.07. do 18:00 hod., každý párný kalendárny rok v mesiaci august od 01.08. od 09:00 hod. do 31.08. do 18:00 hod. Súd rozhodol aj o trovách konania.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výroku o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti navrhovateľky, výroku o určení výživného a výroku o úprave styku, podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Namietal, že rozsudok súdu prvého stupňa je nezákonný, nakoľko je nepreskúmateľný, v odôvodnení absentujú zákonné náležitosti a rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, ktorý je súd povinný skúmať so svojej povinnosti. Poukázal na to, že súd prvého stupňa z poradensko-psychologického posudku mal za preukázané, že adaptácia všetkých detí v novom prostredí je sťažaná, resp. negatívne ovplyvňovaná negatívnym hodnotením otca detí zo strany matky, ako aj zo strany otca matky, s ktorými deti žijú dennodenne. Napriek uvedeným zisteniam súd bez ďalšieho odôvodnenia konštatuje, že deti majú vytvorené v Partizánskom vhodné zázemie a že si už stihli zvyknúť na nové prostredie - Partizánske, preto by ich nebolo vhodné zase presťahovať do Prahy. V odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje vysvetlenie súdu, akými úvahami dospel od skutkového zistenia, že adaptácia detí v Partizánskom je pre deti náročná a že rodinné prostredie v Partizánskom s častými rozbrojmi vnímajú deti veľmi negatívne, k záveru, že deti majú práve v Partizánskom vytvorené vhodné zázemie a že návrat do prostredia v Prahe, kde prežili zatiaľ väčšinu svojho života, nebude pre deti vhodný. V konaní bolo preukázané, že matka nedovoľuje deťom styk s otcom a že deti sú často vystavované neštandardným situáciám spájaným so zásahmi polície, a to práve v dôsledku negatívneho postoja navrhovateľky k odporcovi a jeho rodine. Zastával názor, že matka vytváraním týchto rozbrojov v rodine, spôsobuje deťom stresové situácie, čo je práve opakom zdravého rodinného prostredia pre zdravý rast a vývin detí. Napriek uvedeným skutkovým zisteniam, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, súd v závere bez odôvodnenia konštatoval, že deti majú v Partizánskom matkou vytvárané vhodné zázemie. Z napadnutého rozsudku tak nie je zrejmé, v čom súd prvého stupňa vidí vhodnosť prostredia a zázemia v Partizánskom, kde sa deti stále neadaptovali, a na druhej strane v čom vidí nevhodnosť prostredia a zázemia v Prahe, kde deti dlho žili. Z napadnutého rozsudku taktiež nie je zrejmé, v čom súd prvého stupňa vidí komplikovanosť a nevhodnosť návratu detí do prostredia v Prahe, na ktoré sú deti zvyknuté a na druhej strane, v čom vidí práve vhodnosť ponechať deti v Partizánskom, na ktoré si deti nevedia zvyknúť a ich adaptácia na život v Partizánskom je nanajvýš sťažovaná deštruktívnym správaním matky. Nevedno ako prvostupňový súd pri hodnotení tohto, pre rozhodnutie vo veci samej mimoriadne dôležitého porovnania prostredí a možností pre život detí hodnotil vykonané dôkazy. Z týchto dôvodov nemá žiadnu možnosť preskúmať dôvodnosť napadnutého rozsudku, napadnutý rozsudok je preto v podstatnej miere nepreskúmateľný. Rovnako nepreskúmateľný je aj rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o určení výživného na maloleté deti. Poukázal na to, že v konaní navrhol vykonať dôkazy, týkajúce sa reálnych výdavkov na stravu, oblečenie, cestovné a záujmové aktivity detí, ako aj náklady na iné záujmy detí. Súd prvého stupňa navrhované dôkazy o preukázaní výšky nákladov na potreby detí nevykonal a ani v odôvodnení rozsudku nevysvetlil, prečo ich nevykonal. Súd prvého stupňa určil výšku výživného v sumách, ktoré nemajú žiadnu oporu v reálnych nákladoch na potrebu maloletých detí a ani nevyplývajú z dôkazov vykonaných za účelom zistenia nákladov na uspokojovanie potrieb maloletých. Poukázal na ust. § 120 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu je súd povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhl. Namietal, že súd v konaní nevykonal žiadny dôkaz, ktorým by zistil, ktoré prostredie, t.j. či u matky v Partizánskom alebo u otca v Prahe by bolo pre deti vhodnejšie, rovnako nezisťoval ani aké možnosti z hľadiska uspokojovania potrieb detí poskytuje deťom domácnosť otca a matky. Súd prvého stupňa v konaní taktiež nezisťoval ani vzťah

detí k prostrediu v Prahe, či už z pohľadu ich spoločenských väzieb, z pohľadu školského prostredia, realizácie ich mimoškolských záujmov. Zastával názor, že zvykanie detí si na prostredie v Partizánskom je pre ne ľahšie ako návrat do prostredia v Prahe.

Proti výroku rozsudku o rozvode manželstva odvolanie nepodal.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací o odvolaní rozsudkom zo dňa 26.11.2013 č.k. 4Co/138/2013-151 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o zverení mal. detí Z., Z. a I. do osobnej starostlivosti navrhovateľky a vo výroku o úprave styku potvrdil. Vo výroku o určení povinnosti odporcu prispievať na výživu mal. detí W. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu v tejto časti na ďalšie konanie.

Krajský súd v Trenčíne rozhodol v časti, v ktorej zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, z dôvodu, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že odporca pracoval u zamestnávateľa DATART International a.s., Praha s priemerným čistým zárobkom v sume 25.191,70 Kč, od 01.06.2011 bol nezamestnaný, v čase rozhodnutia pracoval v Kauflande v Prahe s čistým priemerným mesačným zárobkom 21.500 Kč. Na odvolacom pojednávaní však právny zástupca odporcu tvrdil, že odporca ukončil pracovný pomer v spoločnosti Kaufland v Prahe dohodou zo zdravotných dôvodov. Od 27.07.2012 bol odporca zaregistrovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie na príslušnom úrade práce a od 04.03.2013 pracuje v spoločnosti Penny Market s.r.o., so sídlom Radonice s priemerným zárobkom 21.000 Kč brutto. Súdu prvého stupňa je potrebné vytknúť, že nevykonal dokazovanie na zistenie, akým spôsobom ukončil odporca pracovný pomer u zamestnávateľa DATART International a.s., Praha, kde dosahoval priemerný čistý zárobok v sume 25.191,70 Kč a na základe toho bolo potrebné posúdiť, či nie je potrebné vyhodnotiť konanie odporcu ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine. S prihliadnutím na nové okolnosti, ktoré vyšli najavo po rozhodnutí súdu prvého stupňa, keď odporca ukončil aj pracovný pomer v spoločnosti Kaufland v Prahe dohodou, je potrebné skúmať, či dôvodom skončenia pracovného pomeru u tohto zamestnávateľa boli zdravotné dôvody na strane odporcu, tak ako to uviedol jeho právny zástupca na odvolacom pojednávaní, resp., či odporca ukončil pracovný pomer na vlastnú žiadosť dohodou. V takom prípade by bolo potrebné v súlade s ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine vychádzať z toho, že odporca sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania a vychádzať z predpokladaného zárobku, ktorý by dosahoval u tohto zamestnávateľa.

Krajský súd uložil súdu prvého stupňa v ďalšom konaní opätovne vypočúť odporcu ako účastníka konania k jeho osobným, majetkovým a zárobkovým pomerom, k tomu, z akých dôvodov ukončil pracovný pomer v spoločnosti DATART International a.s., Praha a v spoločnosti Kaufland v Prahe a po takomto zistení pomerov odporcu opätovne vyhodnotiť, v akej výške je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť výživné na maloleté deti Z., W. a I. a svoje rozhodnutie riadne odôvodní v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p.

Vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa viazaný (§ 226 O.s.p.).

Predmetom konania po rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne ostalo určenie výšky výživného na maloletého deti. Vo zvyšnej časti (o rozvod manželstva, zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a o úprave styku otca s maloletými deťmi) pôvodný rozsudok nadobudol právoplatnosť, v tejto časti je konanie právoplatne skončené.

Súd sa teda opätovne zaoberal už len dôvodmi na posúdenie vyživovacej povinnosti na maloleté deti na čas po rozvode manželstva a vec prejednal už len v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o vyživovacej povinnosti.

Súd opätovne vypočul odporcu a z jeho výpovede zistil, že v spoločnosti DATART International Bratislava skončil pracovný pomer z dôvodu nezhodnutia sa s nadriadenými. Bol zosadený z funkcie prevádzkar na nižšiu funkciu a následne rozviazal pracovný pomer dohodou. V Datarte, keď pracoval, tak mal miesto výkonu práce 5 minút od bydliska a preradený bol na pozíciu, kde musel dochádzať asi 30 km od bydliska. Pokiaľ ide o spoločnosť Kaufland Praha, skončil pracovný pomer z dôvodu nezhôd s nadriadenými a z organizačných dôvodov. Pod tým myslí, že pracovníkov, ktorí boli pod ním, Kaufland rušil a ich prácu musel potom robiť on. Podal si teda návrh na zrušenie pracovného pomeru dohodou, a to tak v Kauflande, ako aj v Datarte. V súčasnosti pracuje v spoločnosti PENNY Market, s.r.o., Radonice,

kde pracuje so zárobkom 22 000 Kč (od 1.12.2013), robí vo funkcii zástupca vedúceho predaja. Od januára 2013 posielala 2 700 Kč na deti s tým, že 1 700 Kč sú prídavky na deti a zvyšok, teda 1 000 Kč je výživné. V lete za jeden mesiac neposlal 2 700 Kč, a to za júl. V januári doplácal za december výživné, ale ku dňu pojednávania dlh z tých 2 700 Kč predstavuje 1 000 Kč. V júli nezaplatil preto, lebo deti boli 6 týždňov u neho. Medzitým, čo bol zamestnaný v Kauflande a Penny Markete sa nemohol zamestnať zo zdravotných dôvodov, lebo absolvoval vyšetrenie ramena a kolonoskopiu. Na rameno chodil tri mesiace na rehabilitáciu. Z tých 2 700 Kč bolo 1 700 Kč rodinné prídavky a 1 000 Kč zameškané výživné na deti do rozvodu manželstva, na bežné výživné nebola žiadna suma. Poberal nemocenské dávky, ale bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Do súčasnej práce má 5 minút.

Otec prostredníctvom právneho zástupcu navrhol stanoviť výživné sumou 250 € mesačne na všetky tri deti.

Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 6P/58/2012-69 zo dňa 24.1.2013 bolo zistené, že maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu mal. XXX,-sumou 110,- € mesačne, Doris 110,- € mesačne a I. 80,- € mesačne. Rozsudok bol sčasti zmenený rozsudkom KS v Trenčíne zo dňa 14.11.2013 č.k. 19CoP/64/2013-89 tak, že výživné na mal. Z. vo výške 110,- € mesačne, mal. W. 110,- € mesačne a mal. I. 80,- € mesačne je otec povinný platiť s účinnosťou od 1.11.2011, pričom v rozsudku okresného súdu to bolo s účinnosťou od 28.7.2012.

Z výpovede matky maloletých detí vyplýva, že otec maloletých detí odmietol, aby ona na Slovensku poberala rodinné prídavky na vlastný účet, tak sa dohodli, že on jej ich bude preposielať, takže v sume 2 700 Kč sú zahrnuté rodinné prídavky vo výške 66 € na tri deti a 25 € je doplatok na výživné v čase do rozvodu. Od rozvodu nedostáva výživné na maloleté deti. Maloletí Z. a W. navštevujú 6. ročník základnej školy, mal. I. je štvrtáčka na základnej škole. Všetkým deťom platí 54 - 56 € mesačne za obedy, desiata ju stojí 0,50 € na jedno dieťa, t.j. 1,50 € denne. Maloletá I. navštevuje ZUŠ - výtvarný odbor, kde platí 14 na pol roka. 4 eurá mesačne platí za družinu, ďalej platí za jedlo, drogériu, oblečenie, topánky. Kупuje ovocie, zeleninu. S výdavkami na stravu jej pomáhajú rodičia, lebo ona zarobí 330 € mesačne. Deti sú málo choré. Majú jeden mobilný telefón, za ten im platí 10 € mesačne, za internet 10 € mesačne. Platí nájomné 91 €. Na rozdiel od odporcu nemá auto. Na drogériu pre deti vynaloží mesačne asi 20 €, na oblečenie 40 - 50 €.

Z výpovede matky vyplýva, že má priemerné mesačné výdavky v sume 273,33 €. Okrem toho z ňou predložených listinných dôkazov vyplýva, že má výdavky na domácnosť na hygienické potreby a drogériu v priemere 29,40 € mesačne. Predložila pokladničné doklady o nákupe potravín v hodnote 84,38 €.

Z predloženej dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 3.5.2011 vyplýva, že otec maloletých detí skončil pracovný pomer u zamestnávateľa DATART INTERNATIONAL a.s. na pozícii prevádzkový manažér dňom 31.5.2011 dohodou. Dôvod skončenia pracovného pomeru v dohode nie je uvedený.

Od 3.10.2011 bol zamestnaný u zamestnávateľa Kaufland Česká republika v.o.s. Z dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 20.7.2012 vyplýva, že jeho pracovný pomer skončil dňa 29.9.2012, dôvod dohody o skončení pracovného pomeru v písomnej dohode uvedený nie je.

Od 27.7.2012 do 26.12.2012 bol odporca opäť nezamestnaný, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Poberal podporu v nezamestnanosti v sume 9 721 Kč mesačne.

Od 4.3.2013 je odporca zamestnaný u zamestnávateľa Penny Market s.r.o., Radonice. Podľa jeho vlastného vyjadrenia je v súčasnosti jeho príjem u tohto zamestnávateľa 22 000 Kč mesačne.

Z lekárskeho správy vyplýva, že dňa 15.11.2012 odporca vyhľadal ošetrovanie pre bolesti ramena. Dňa 17.9.2012 bol vyšetrený gastroenterológom pre zažívacie problémy. Posledná lekárska správa týkajúca sa ramena je zo dňa 18.4.2013.

Dňa 15.1.2010 uzavrel odporca so spoločnosťou Reiffeisenbank a.s. zmluvu o úvere vo výške 300 000,- Kč splatnom v 96 splátkach po 5 541,01 Kč.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a

spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Súd po vykonanom dokazovaní a zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom účastníkov konania ako aj odôvodneným potrebám maloletých detí bude zodpovedať mesačné výživné v sume 110 € na mal. Z., 110 € na mal. W. a 80 € na mal. I..

Súd sa pri rozhodnutí o výživnom riadil nasledovnými úvahami:

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že maloleté deti bývajú v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá sa o ne osobne stará a zabezpečuje všetky ich potreby. Matka má príjem vo výške 330 € mesačne (súd vychádzal z jej výpovede na pojednávaní, z výplatného lístku na č.l. 91 vyplýva, že má čistý príjem 325,68 €). Z tohto príjmu platí výdavky na bývanie a potreby maloletých v sume približne 380 € mesačne, pričom s výdavkami presahujúcimi jej príjmy jej pomáhajú rodičia.

Z vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že odporca pracoval u zamestnávateľa DATART International a.s., Praha s priemerným čistým zárobkom v sume 25.191,70 Kč, od 01.06.2011 bol nezamestnaný, potom pracoval v Kauflande v Prahe s čistým priemerným mesačným zárobkom 21.500 Kč. U zamestnávateľa DATART International a.s. skončil pracovný pomer dohodou, pričom z dohody dôvod skončenia pracovného pomeru nevyplýva. Z výpovede odporcu vyplýva, že pracovný pomer skončil z dôvodu zlých vzťahov s nadriadenými. Súd vyhodnotil skončenie pracovného pomeru u tohto zamestnávateľa ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania. Zlé vzťahy s nadriadenými súd považuje za subjektívny dôvod skončenia pracovného pomeru. Tým viac, že rovnaký dôvod skončenia pracovného pomeru odporca udal aj u ďalšieho svojho zamestnávateľa Kaufland. Problém odporcu s nadriadenými nemožno považovať za objektívny (odporcom nezavinený) a dôležitý dôvod na vzdanie sa zamestnania, tým viac, že tento problém sa opakoval u dvoch zamestnávateľov. Súd nepovažuje za preukázané, že by došlo k skončeniu pracovných pomerov odporcu zo zdravotných dôvodov. Z lekárskej správy na č.l. 184 vyplýva, že problémy s ramenom sa mu začali až po skončení pracovného pomeru v Kauflande (skončil 29.9.2012, pričom problémy udával mesiac pred vyšetrením, t.j. od októbra 2012). Problémy, pre ktoré bol vyšetrený gastroenterológom (č.l. 187 - išlo o hnačky) podľa názoru súdu neboli takého charakteru, pre ktoré by musel skončiť pracovný pomer. Súd vychádza aj z toho, že tieto problémy mu nebránia pracovať u súčasného zamestnávateľa v podstate na podobnej pracovnej pozícii ako u predchádzajúcich zamestnávateľov. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že je v objektívnych možnostiach odporcu dosahovať aj vyšší príjem, ako dosahuje v súčasnosti a že sa vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Súd teda pre účely určenia výživného vychádzal z jeho priemerného príjmu u zamestnávateľa DATART International, a.s., kde dosahoval najvyššie príjmy z doterajších zamestnaní, a to z príjmu v sume 25.191,70 Kč (v súčasnosti 22 000 Kč). Pri určení možností a schopností odporcu podieľať sa na vyživovacej povinnosti k maloletým deťom teda súd vychádzal z príjmu odporcu v sume 25 191,70 Kč, ktorý príjem je objektívne schopný dosiahnuť.

Súd teda dospel k záveru, že príjmy navrhovateľky sú 330 € mesačne a odôvodnené výdavky na domácnosť a na maloleté deti sú 380 € mesačne a príjmy, ktoré je schopný dosiahnuť odporca sú v sume

25 191,70 Kč mesačne (t.j. približne 915,23 € pri kurze 27,525 CZK/EUR platnom v čase rozhodnutia súdu) a výdavky na nájomné má v sume 7 000 Kč (t.j. 254,31 €) mesačne. Ak by súd predpokladal, že ostatné výdavky odporcu by boli rovnaké ako výdavky navrhovateľky (okrem nájomného), tak by odporcovi stále ostávala mesačne suma 371,92 € (915,23 € - 254,31 € - 289,- €). Podľa názoru súdu musia byť skutočné výdavky odporcu (okrem nájomného) v sume nižšej ako výdavky navrhovateľky, pretože uspokojuje potreby len seba, pričom navrhovateľka uspokojuje potreby seba a troch maloletých detí. Z tejto sumy odporcovi nič nebráni platiť výživné na maloleté deti sumou spolu 300 € mesačne. Súd neprihliadal na splátky úveru odporcom (č.l. 188), pretože úver považuje za neprimerané majetkové riziko, ktoré nie je možné započítať pre účely určenia výživného na prospech odporcu ako osoby povinnej platením výživného (§ 75 ods.1 Zákona o rodine).

Súd nehodnotil odchod navrhovateľky z Českej republiky ako bezdôvodné vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, ako to naznačoval právny zástupca odporcu, a to preto, že dôvodom odchodu navrhovateľky bolo násilné správanie sa odporcu voči nej (č.l. 92, 93).

Výživné v sume po 110 € resp. 80 € mesačne podľa názoru súdu zodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí. Len výdavky na stravu maloletých v škole, na ich ošatenie a zaopatrenie predstavujú sumu 180 € (obedy 56 €, desiaty 30 €, školská družina 4 €, telefón 10 €, internet 10 €, oblečenie 50 €, drogeria 20 €). Okrem toho majú maloletí náklady na stravu mimo školského vyučovania, ako i na uspokojovanie svojich záujmov a koníčkov, na ktoré by ostávala suma 120 €, ktorá je podľa názoru súdu primeraná, najmä vzhľadom k veku maloletých detí. Preto súd výživné v sume 300 € mesačne (spolu) nepovažuje na nedôvodne vysoké.

K tvrdeniu odporcu, že nie je spravodlivé, aby on sa podieľal na náhrade všetkých nákladov maloletých detí súd uvádza, že na vyživovacej povinnosti k deťom sa podieľajú obaja rodičia. V posudzovanom prípade sa matka podieľa na ich vyživovacej povinnosti okrem hradenia ich finančných potrieb aj osobnou starostlivosťou a otec sa na nej podieľa súdom určeným výživným. Výživné určené súdom teda berie na zreteľ aj tú skutočnosť, že otec sa nemusí sústavne starať o maloleté deti, ktoré sú zverené matke, a teda jeho finančný príspevok na výživu maloletých musí byť z toho dôvodu vyšší ako finančný príspevok matky. Tým viac, že finančné a majetkové pomery odporcu sú lepšie ako finančné a majetkové pomery navrhovateľky. Súd prihliadal aj na to, že suma 300 € podľa názoru súdu umožňuje hradiť len základné a nevyhnutné potreby maloletých (s prihliadnutím na životnú úroveň oboch ich rodičov, na ktorej sa maloletí majú právo podieľať) a nepokrýva všetky ich potreby (napr. potreby na realizáciu záujmov, na rekreáciu, prípadne na tvorbu úspor a podobne). Ak je suma určeného výživného vyššia, ako preukázané náklady uhradené na potreby maloletých detí matkou, tento rozdiel bude použitý len na uspokojenie oprávnených záujmov maloletých, ktoré doposiaľ vzhľadom na príjmy ich matky a na to, že odporca sa vyhýbal riadnemu plneniu svojej vyživovacej povinnosti, uspokojované byť nemohli. Je potrebné zdôrazniť, že záujmy maloletých detí majú prednosť pred záujmami odporcu (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine). Keďže to odporcovi jeho pomery umožňujú, je spravodlivé, aby sa podieľal na výživnom maloletých detí sumou 300 €.

Z uvedených dôvodov o výške vyživovacej povinnosti na jednotlivé deti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Keďže súd určil výživné s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode (od 3.1.2013), časť výživného za obdobie od právoplatnosti rozsudku o rozvode do rozhodnutia súdu sa stala zročnou (splatnou). Zročné výživné na čas od právoplatnosti rozsudku o rozvode (od 3.1.2013) do vyhlásenia rozsudku (do 6.2.2014) je u maloletých W. v sume po 1 430,- € (110 € mesačne za 13 mesiacov) a u maloletej I. 1 040,- € (80 € za 13 mesiacov). Odporca je povinný zročné výživné zaplatiť v súlade s § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v pravidelných mesačných splátkach po 10 € u každého z maloletých detí s tým, že ak by nezaplatil čo i len jednu splátku riadne a včas, stratí výhodu splátok. Súd tak rozhodol z dôvodu, že vzhľadom na výšku zročného výživného (spolu 3900 €) nie je v možnostiach odporcu zaplatiť zročné výživné naraz.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v troch vyhotoveniach. Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha). Podľa § 205 ods. 2 Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- g) rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. (§ 251 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).